

ren stillede bl.a. omkring et stop for bosættelserne, rent faktisk, når vi når frem til mødet i udvalget, er sket.

Der ser jeg så frem til, at vi får den drøftelse i Folketingets Europaudvalg.

Formanden:

Hr. Arne Melchior som ordfører. Det er anden omgang.

Arne Melchior (CD):

Der var en af de herrer fra Enhedslisten, som påstod, at det er Israel, der har ødelagt fredsprocessen. Jeg vil hævde det modsatte.

Jeg talte før om de gode resultater, der blev opnået i Camp David i fjor sommer, og så startede der altså nogle angreb – intifadaen kaldet – som ødelagde fredsprocessen.

Selv den nuværende israelske regering forsøger at holde fredsprocessen i live, og det var derfor en forkert oplysning.

Så vil jeg benytte lejligheden til at sige, at CD hele vejen igennem har støttet de bidrag, som Danmark giver til det palæstinensiske selvstyre, uanset det utrolig elendige retsvæsen, som selvstyret udøver, henrettelser uden rimelig domsforhandling osv. Uanset korruptionen har CD, ligesom flertallet af Folketinget, hele tiden støttet, at vi samarbejder med dette mærkelige, men vigtige palæstinensiske selvstyre for at få oprettet den palæstinensiske stat, og det synes jeg bare jeg skal understrege, at vi i hvert fald er konstruktive til begge sider.

Så blev det også fra Enhedslistens side nævnt, at Israel skulle tage de palæstinensiske flygtninge tilbage. Nu er tiden og stedet ikke til at redde nøjagtigt for, hvordan det problem opstod. Men for det første er der her ikke kun en regning, men også en modregning. Lige så mange flygtninge, der var fra Palæstina til andre arabiske lande, lige så mange jødiske flygtninge var der fra arabiske lande til det nyoprettede Israel, så der er en regning og en modregning. Desuden opfordrede de daværende arabiske regeringer med Egypten i spidsen den palæstinensiske, den arabiske befolkning fra Palæstinaområdet, til at flygte, medens man smed israelerne i havet, og så ville de kunne vende tilbage. Det er et langt regnestykke.

Men hvis man virkelig vil hævde, at de palæstinensiske flygtninge, der er opgjort til at være mellem 3 og 4 millioner mennesker, skal vende tilbage til det nuværende Israel, så er det det samme som at sige, at staten Israel skal ophøre

med at eksistere. Og det er jo nok den skjulte dagsorden for de herrer. Man kan i hvert fald ikke forstå dette ønske om at dræbe Israel én gang for alle ved dette programpunkt på anden måde.

Derfor vil jeg gerne oplyse – for vi refererer jo ikke fra Udenrigspolitisk Nævns møder, men jeg kan da oplyse om det – hvad en gæst i Udenrigspolitisk Nævn for nogle få måneder siden sagde til os, og det vil Nævnets formand og andre af Nævnets medlemmer, der var til stede, kunne bekræfte. Vedkommende sagde, at vi ved jo godt, at der ikke kan blive tale om 3 eller 4 millioners tilbagevenden, men det kan vi bare ikke sige offentligt. Det vil jeg bare understrege, og som sagt har jeg en række vidner i salen på, at sådan blev der sagt af en officiel repræsentant for det palæstinensiske selvstyre, der var her på officielt besøg.

Men Enhedslisten fremturer altså med at hævde, at Israel skal bringes i en situation, hvor det de facto skal ophøre med at eksistere, og det er det, der gør mig så forstemt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at det er Enhedslistens opfattelse, at alle flygtninge alle steder i verden som udgangspunkt skal have retten til at vende hjem, inklusive de flygtninge, som er fordrevet fra Israel.

Så er der et andet spørgsmål, der handler om: Hvordan skal det konkret ske, i hvilket tempo skal det ske, hvilke andre muligheder eksisterer der for at give folk kompensation, så folk vælger at bosætte sig?

Vi har jo f.eks. også den opfattelse i Danmark, at alle kosovaalbanske flygtninge skal sikres retten til at vende hjem til Kosova. Samtidig har vi den opfattelse, at de skal gives en anden mulighed for at skabe sig en ny tilværelse i Danmark.

Så det tal vil nok blive anderledes, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, men det er en del af forhandlingen med det udgangspunkt, at der er en principiel ret for folk, der er fordrevet, til at vende hjem. Det er det principielle udgangspunkt, vi vælger, hvor hr. Melchior af en eller anden uransagelig grund vælger det principielle udgangspunkt, at lige præcis folk, der er fordrevet fra Israel, ikke har lov at vende hjem. Og der er en helt klar uenighed.

Hermed sluttede forhandlingen.